

W. BIEGAŃSKIEGO · W. CZĘSTOCHOWIE

EX · LIBRIS · M · B · P · IM · DR ·

BIBLIOTEKA PUBLICZNA im. W. Biegańskiego w CZĘSTOCHOWIE

PRAWA REPRODUKCJI ZASTRZEŻONE

COPYRIGHT RESERVED

KURIER CZĘSTOCHOWSKI

Dziś 6 stron.

z urzędowymi ogłoszeniami władz.

Dzisiejszy nakład 25.000.

CENA PRENUMERATY: miesięcznie z przesyłką pocztową 1,50 zł., dla odbierających samo za miastem 2 zł. - Cena pojedynczego numeru 10 groszy
REDAKCJA I ADMINISTRACJA CZĘSTOCHOWA, III ALEJA Nr. 52 TELEFON 22-45
 Kocioł w Komunalnej Kasie Oszczędności Nr. 12.
 Godziny przyjęć redakcji codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 12 do godz. 18-tej.
KSIĘGARNIA I SKLEP „KURIERA CZĘSTOCHOWSKIEGO” II ALEJA 28.

CENY OGŁOSZEŃ: za wiersz milimetrowy przed tekstem 50 gr., w tekście i nadruku 40 gr., za tekstem 20 gr. Drobnie ogłoszenia: słowo tytułowe 25 gr. każdy dalszy wyraz 15 gr. Najtańsze ogłoszenie drobne 1,50 zł. - Ogłoszenia mastrymonialne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagięte 100 proc. drożej. W numerach świątecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. wyższe. Ogłoszenia skłonna, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 50 proc. droższe. Przy ogłoszeniach kilkakrotnych - rabat.

Bohaterski czyn niemieckiego pancernika „Admirał Graf Spee” stoczył walkę w ujściu La Platy

Angielska zbrodnia gospodarcza

Bukareszt, 16 grudnia.

W fabryce celulozy Zernesz t koło Kronstadtu w Slesbenbügen w której pracowano również na nocną zmianę we czwartek rano o 3 g. eksplodował wielki kotłoci zawierający kilka tysięcy litrów chloru.

Krótko po tym eksplodowały również mniejsze balony z chlorem. Fabryka stała się w płomieniach. Chlor rozprzestrzenił się szybko po zabudowaniach fabrycznych i osiągnął pobliską wieś. Z Kronstadtu wyruszyły wszystkie straż pożarna i pojedyncze oddziały wojskowe, lecz prace ratownicze były bardzo utrudnione, ponieważ do wsi i fabryki można było zbliżyć się tylko w maskach. Przewidywana jest znaczna liczba ofiar, które pochłonęła katastrofa.

O przyczynach katastrofy nie podano dotychczas żadnych szczegółów. Ogólnie, wśród społeczeństwa panuje przekonanie, że jest to jeden z dość licznych ostatnio aktów sabotażu na gospodarstwo Rumunii. Również i w tym wypadku agenci angielskiej służby tajnej planowo przygotowali plany zbrodni.

Agenci Secret-Service w Słowacji

Preszburg, 16 grudnia.

W ostatnich dniach słowackie władze bezpieczeństwa, podczas obławy zatrzymali agentów angielskiej służby tajnej. W Preszburgu i Topolcanach zlikwidowano dwa nielegalne gniazda agitacyjne, które nie tylko kolportowały wrogię państwu ulotki, lecz dostarczały zagranicy bajek na temat stosunków w Słowacji.

Cały świat mówi

Berlin, 16 grudnia.

Walka jaką w ujściu La Platy stoczył niemiecki pancernik „Admirał Graf Spee” z trzema krążownikami „Ajax”, „Exeter” i „Achilles” wywołała w prasie całego świata potężne wrażenie. Wspaniały czyn niemieckiego okrętu jest drugoczym dowodem przeciwko Anglii o rzekomych zablokowaniu niemieckiej floty. Po śmiałym wyczynie „Bremen” walka stoczona przez pancernik „Admirał Graf Spee” jest sukcesem floty niemieckiej w obecnej wojnie morskiej.

Nowe oznaki żydów w Łodzi i Poznaniu

W okręgu Warthegau, obejmującym Poznańskie, Łódź i t. d., wprowadzono nowe zewnętrzne oznaki dla żydów. Dotychczas żydzi nosili żółtą opaskę. Obecnie namiestnik Rzeszy Goebbels zarządził, że mają oni po prawej stronie, zarówno na pierśsiach, jak i na plecach, nosić żółtą gwiazdę Dawida, wysokości 10 cm. Niestosowanie się do tego zarządzenia, które weszło w życie z dniem 16 grudnia, będzie surowo karane.

„Admirał Graf Spee” w walce na wodach La Platy

Berlin, 16. grudnia.
Komendantura niemieckich sił zbrojnych komunikuje:

Obok małego ognia nieprzyjacielskiego artylerii na przedpolu frontu zachodniego między Mozela a Renem ożywiła się działalność wyładowcza. W licznych miejscowościach zabrano jeńców.

W ostatnich dniach miały miejsce operacje sił morskich w północnej części morza Północnego. W drodze powrotnego koło lekkiego krążownika rozległa się podwodna detonacja. Szkody wyrządzone wskutek eksplozji są niezbyt duże, okręt mógł powrócić do portu rodzinnego.

Statek pancerny „Admirał Graf Spee”, który od chwili wybuchu wojny przeprowadzał operacje wojenne na wodach Atlantyku wysunął się naprzód od stat-

ków eskortujących koło La Platy i zatopił angielskie parowce: „Falroa” (7983 ton) i „Streonsall” (3895 ton). Przytem doszło do potyczki między okrętem pancernym a ciężkim krążownikiem angielskim „Exeter” i lekkim krążownikiem „Ajax” i „Achilles”.

Podczas potyczki udało się pancernikowi ciężko uszkodzić statek wroga. „Exeter” ciężko uszkodzony musiał wycofać się z potyczki. Jeden z cięższych krążowników został również uszkodzony. Pancernik „Admirał Graf Spee” otrzymał również kilka ciosów. Obecnie znajduje się w porcie Montevideo. (Urugwał).

Admiralicia angielska zakomunikowała stratę okrętu niszczycielskiego „Duchess” na wodach rodzimych.

Simon pozwala płacić Francji

Angielski minister skarbu sir John Simon przemawiał w Izbie Gmin na temat najnowszych rozmów gospodarczych z francuskim ministrem finansów Reynaudem, oświadczając, że między obydwoma państwami zostanie zawarty układ finansowy. Głównym celem Anglii i jedynym jej życzeniem to zawarcie z Francją monetarnej solidarności. Dlatego postanowiono, że podczas wojny ma być utrzymany stabilizacyjny stosunek kursów między frankiem francuskim a funtem angielskim, oraz obustronny wolny handel dewizami bez pokrywania sald w złocie.

Okazuje się więc, że Francja z Anglią tworzą obecnie jeden blok sterlinga; stary blok upadł przed kilku tygodniami. W Anglii może jeszcze wierzyć, że uda się jej przy pomocy franków francuskich i rezerwy złota w sumie 100 miliardów franków rzucić na rynku angielskim i podwyższyć spadający funt.

Interesujący jest również zamiar obu państw utrzymania jednakowej polityki cen. Ogólnie wiadomo, że angielskie życie gospodarcze stoi wobec hamującego zarobku wzrostu cen, na każdym polu. We Francji korzystniejsze jest zaopatrzenie niż w Anglii. Obustronne porozumienie polityki cen dla Francji może przynieść tylko gospodarcze szkody.

Reynaud przestrzega

Na wczorajszym popołudniowym posiedzeniu Izby francuskiej zabrał głos francuski minister finansów Reynaud, by poinformować posłów o angielsko - francuskim układzie finansowym i gospodarczym, że gospodarka francuska oddana zostaje w służbę angielskiej polityki wojennej.

Uprawdliwieniem jest fakt, że żądana od przedsiębiorców i robotników ofiara nie może dorównać niemieckiemu regime. Obowiązkiem Francji jest przygotować się do długiej wojny militarnej, ponieważ Niemcy wierzą, że demokracje załamią się mimo bogactwa i mimo złota, ponieważ nie są w sytuacji ponieść taką ofiarę, jaką ponosi naród niemiecki. Francja prowadzi wojnę żądy i dlatego Francuz musi się zdecydować, aby tylko produkować, mniej zużywać, a więcej oszczędzać.

Protest Ameryki w Londynie

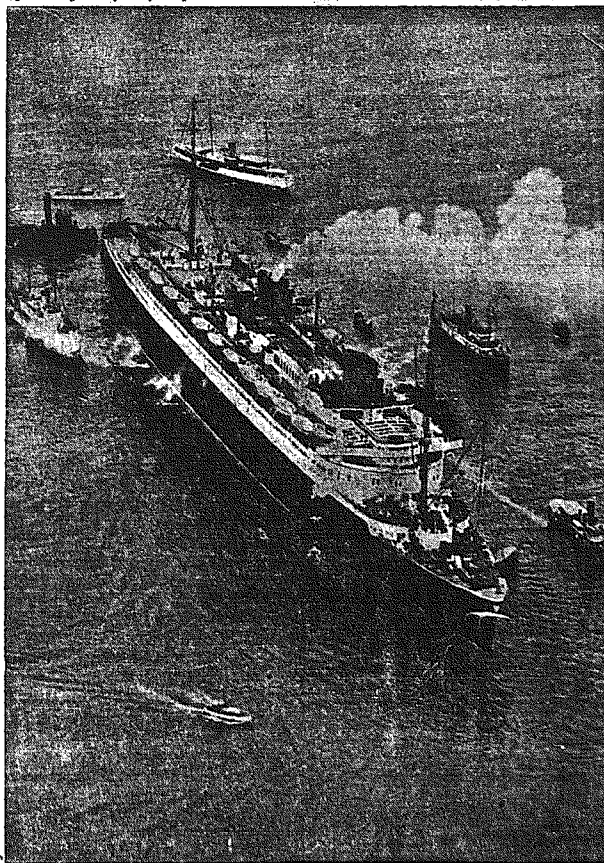
Ambasador amerykański w Londynie złożył rządowi angielskiemu energiczny protest przeciwko dokonanej rewizji czterech okrętów amerykańskich, przepływających przez Gibraltar.

Chamberlain z „wizytą” we Francji

Po proteaskowych „wizytach frontowych” Horu Balisha i Edena, przyszła kolej na Chamberlaina. Przybył on do Francji celem odwiedzenia oddziałów angielskich, znajdujących się „na froncie”.

Rozbudowa fortyfikacji

Mussolini przyjął w obecności sekretarza stanu w ministerstwie wojny gen. Soddu, generała Monti, generała Amorosy i pułkownika Fortonato, z którymi odbył dłuższą rozmowę na temat prac przy budowie fortyfikacji na granicy Italii. Oficerowie ci dowodzą wojskami alpejskimi.

„BREMEN” JEST ZNOW W OJCZYZNIE. Wielki transatlantyczny okręt niemiecki „Bremen”, należący do „Norddeutsches Lloyd”, po transoceanicznej podróży w zupełnym porządku powrócił znow do Ojczyzny. Fakt ten wywołał w kołach angielskich wielkie poruszenie, gdyż sądzono tak, jak p. Churchill, że „niemieckie okręty handlowe wypędzone zostały z obszarów mórz”.

Nowa „Biała Księga” stwierdza winę Anglii

Zbiór dokumentów niemieckich przedstawia całość historii poprzedzającej wojnę

Słowo wstępne ministra von Ribbentropa

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeszy Niemieckiej opublikowało „Białą Księgę”, zatytułowaną „Dokumenty z okresu przedwojennego”. Zebrane razem, dokumenty te dają możliwość niemieckiemu narodowi i całemu światu wejścia w przebieg najważniejszych wydarzeń politycznych, z których potem wywodzi się najpierw konflikt z Polską, a później wojna z Anglią i Francją. W przedmowie do dzieła tego, skreślonej ręką Reichsministra spraw zagranicznych von Ribbentropa, — znajduje się wyraźne stwierdzenie, że dzięki tym autentycznym dokumentom urzędowym, jeszcze raz otrzymaliśmy nieodparty dowód, że „tylko wyłącznie Anglia winna jest za wybuch obecnej wojny i życzyła jej sobie, aby zniszczyć Niemcy”.

Słowo wstępne Reichsministra spraw zagranicznych ma następujące brzmienie:

„Wzrok narodu niemieckiego, któremu przewodził Adolf Hitler, skierowany jest w przyszłość, a nie w przeszłość. Ale narzucona nam wojna, którą teraz prowadzimy o przyszły los Niemiec, nasuwa nam konieczność w każdej chwili gruntownego poznania, jak do wojny tej doszło i gdzie są następnie przyczyny jej powstania. — Jest to dla każdego, kto chce wiedzieć od jak dawna się to dzieje, z niemieckiej strony międzynarodowej jasne postawienie sprawy. Skoro zakłamana propaganda wroga naszego wytrwale trudzi się, aby właściwą treść sprawy zawsze przekreślić i opinię świata wprowadzić w błąd, zarówno co do przyczyn, jak i celów wojny, ważne jest, drogą opublikowania autentycznych dokumentów, jeszcze raz dać nieodparty dowód, że wyłącznie Anglia winna jest za obecną wojnę, której życzyła sobie, aby zniszczyć Niemcy.”

Oprócz tego Ministerstwo Spraw Zagranicznych opublikowało w „Białej Księdze” nie tylko dokumenty, ważne bezpośrednio po wybuchu wojny, które dały pojęcie całości dla ostatniej fazy niemiecko-polskiego kryzysu, ale również zebrane zostały wyczerpująco wszystkie dokumenty, które nie ograniczają się tylko do okresu samej wojny bezpośrednio, ale obejmują również najdonioślejsze wydarzenia polityczne, a wśród nich rozwój konfliktu z Polską, potem konfliktu z Anglią i Francją.

482 dokumenty, które w załącznikach wydrukowano, przemawiają językiem wybitnym i nie potrzebują żadnego komentarza. W swej dyplomatycznej trzeźwości dają one bezpośredni i nie retuszowany obraz rozwoju politycznego w latach ostatnich, obraz, który, pokazując z bliska zagadnienia i sprawy, wstrząsa i przekonywa.

Dokumenty te pokazują systematyczną niszczytelką walkę, jaką po wojnie światowej prowadziła Polska przeciwko Niemcom i Gdańskowi; pokazują one również wielkoduszne i bez końca cierpliwe wysiłki dyplomatyczne Führera Adolfa Hitlera utrzymania stosunków niemiecko-polskich na trwałych podstawach obustronnego zrozumienia interesów; pokazują przeciwstawne krótkowzroczne i pozbawione rozsądku stanowisko polskich władców, którzy każda, zaproponowana im przez Niemców możliwość, odrzucali i nie chcieli doprowadzić do ostatecznej umowy.

Przed wszystkim jednak widzimy, jak bezpośrednio po konferencji w Monachium dążenia wojenne Anglii stawały się coraz bardziej wyraźne i widoczne, jak rząd angielski w końcu doprowadził świadomie do zastąpienia rządu polskiego i okoliczność tę wyszukał, aby Polskę użyć do od dawna planowanej wojny przeciwko Niemcom.

Abyby ujawnić całość obłudnego i zbrodniczego postępowania angielskiej polityki, należy przedstawić sobie okres po wojnie światowej, kiedy Anglia każdą próbę Niemiec oswobodzenia się z kajdan Wersalu

zahamowywała w drodze, a każdą możliwość rewizji postanowień tego traktatu na drodze rokowań pokojowych bezapelacyjnie odrzucała.

Wystarczy jednak z tą „Białą Księgą” w ręku przedstawić sobie krótki okres czasu w jesieni 1938 roku, aby rozpoznać, że Anglia już naprzód postanowiła użyć siły pokrzyżować drogi Führera — Adolfa Hitlera. Nie mogła Anglia znieść genialnej sztuki rządzenia Adolfa Hitlera i zgodzić się na usunięcie najohydniejszej zbrodni Wersalu bez rozlewu krwi i jakiegokolwiek atakowania interesów Anglii. Mogła również Anglia w ten sam sposób zgodzić się na wysunięty przez Adolfa Hitlera sposób rozwiązania zagadnienia niemiecko-polskiego, gdyby nie używała Pol-

ski jako narzędzia swej żądz wojennej i przez tę występną politykę doprowadziła tylko Europę do wojny.

Te, na zawsze niewzruszona, historyczne okoliczności na nowo zyskały siłę, kiedy na jeszcze raz postawioną propozycję pokojową w mowie Führera Adolfa Hitlera w Reichstagu w dniu 6 października, Anglia odpowiedziała bezwstydnym wyzwaniem Niemiec.

W głębokim przeświadczeniu swego prawa i niezmiennym przekonaniem końcowego zwycięstwa, naród niemiecki podjął tę akcję i nie wcześniej złoży broń, aż osiągnie zamierzony cel. Celem tym jest: militarno zniszczenie przeciwnika i zapewnienie narodowi niemieckiemu terytorium do życia, „Lebensraum”, wobec przyszłości.

Berlin, 8 grudnia 1939 r.
(podp.) von Ribbentrop,
minister spraw zewnętrznych.

Tak wygląda wizyta Churchilla na froncie

„Na odwiedzenie frontu nie było, niestety, czasu” piszą Anglicy pod powyższą ilustracją, przedstawiającą Churchilla we Francji. — I dlatego pierwszemu lordowi admirałowi nie innego nie pozostało, tylko wypalić cygaro w towarzystwie głównodowodzącego lorda Gorta.

Publikacja Białej Księgi przed wojną, zawiera w wstępie zbioru tych dokumentów dokładny przegląd treści 482 aktów z okresu przedwojennego. Opublikowane dokumenty zebrane są w cztery wielkie rozdziały, zabrane odpowiednio do treści. Brzmiały one:

1. Rozwój stosunków niemiecko - polskich.
2. Angielska polityka wojenna.
3. Usiłowania Niemiec celem zabezpieczenia stosunków pokojowych w krajach sąsiednich.
4. Polska jako narzędzie angielskiej żądz wojny.

Od Wersalu do marca roku 1939

Pierwszy rozdział zawiera 196 dokumentów traktujących o rozwoju stosunków niemiecko-polskich od Wersalu, aż do chwili odrzucenia propozycji niemieckich zdających do dobrowolnego rozwiązania kwestii Gdańska i korytarza polskiego wczesną wiosną r. 1939. Rozdział ten rozpoczyna się 25 odcinkami, w których zawarto szczególnie typowe przykłady walki Polski przeciwko Niemcom w Polsce i przeciwko Gdańskowi od r. 1919 do roku 1933. Ze szczególnym aktualnym zainteresowaniem przegląda się karty memorandum Lloyd George'a jako premiera Anglii na konferencji w Wersalu z dn. 25 marca r. 1919, w którym przewidywał przeprowadzenie

wschodnich granic Niemiec, które wcześniej, czy później staną się zarzewiem nowej wojny w Europie Wschodniej.

Dzięki zapiskom osobistości, stojących u steru i dzięki sprawozdaniom dyplomatów niemieckich i konsularnym zastępcom w Polsce znana jest dlatego dobrze historia stosunków niemiecko-polskich od r. 1933 do roku 1939.

Niektóre ustępy wykazują ciągle powtarzające się usiłowania rządu niemieckiego zdającego do porozumienia z Polską by na drodze pokojowej mniejszości niemieckiej zapewnić znośne utrzymanie. Te próby niemieckie uwięzione zostały zawarciem układu w dn. 26 stycznia 1934 r. i deklaracji o mniejszości

niemiecko-polskiej z 5 listopada 1937 r. Poza tym przedstawiciele konsularni komunikowali przez cały okres trwającej walki przeciwko Niemcom w Polsce

Prasa niemiecka długo milczała zachowując w myśl układu przyjaźni spokój. Dyplomacja niemiecka nie próbowała przeciwstawić się polskiemu szowinizmowi i krećliby robocze szykan polskich i prześladowań. Opublikowane w nowej Białej Księdze dokumenty pokazują światu w jak nieczy sposób sabotowano niemieckie usiłowania pokojowe. Ile biedy i nędzy myślił przecierpieć obywatel niemiecki przez tyle długich lat i jaką cierpliwością Niemcy stale próbował na pokojowej drodze zatłoczyć swe dążenia. Notatki ostatnich lat wykazywały ciągłą ofensywę władz polskich przeciwko Gdańskowi.

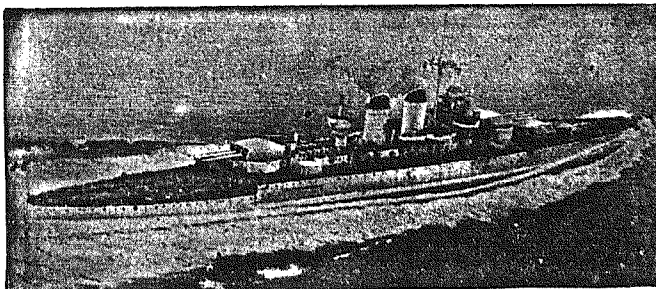
W ostatnim ustępie pierwszego rozdziału opublikowano wszystkie dokumenty wszystkich propozycji pokojowych od października r. 1938 do marca r. 1939, zdających do rozwiązania kwestii korytarza i kwestii Gdańska. Wymienione dokumenty świadczą, że Rząd Rzeszy próbował pertraktować z państwem polskim i dążył do zrealizowania swych propozycji i do rozwiązania ich w atmosferze przyjaźni. Jest to najlepszy dowód, że angielska polityka okrażania doprowadziła Polskę do wypowiadzenia decydującego — nie i doprowadziła politykę państwa do stanu z r. 1919.

Zawarte w drugim rozdziale dokumenty, wyjątki z mów Führera Adolfa Hitlera i dygnitarzy niemieckich i angielskich, jak również i sprawozdanie niemieckiego ambasadora w Londynie i innych dyplomatów niemieckich, mówią o rozpoczęciu polityki wojennej rządu Wielkiej Brytanii od chwili deklaracji w Monachium. Pierwszy ustęp tego rozdziału stwierdza, że przygotowania do wojny rząd Anglii rozpoczął w trzy dni po przyjęciu deklaracji monachijskiej. Ręka w ręce z dobrą bronią szła akcja podżegaczy wojennych przeciwko Niemcom. Wreszcie wytworzyła się opozycja, ale już w styczniu r. 1939 premier Anglii również uderzył w ton wojenny. Protesty ambasadora niemieckiego zbytek były niejasnymi wykrętami, publiczne ostrzeżenia Führera Adolfa Hitlera puszczano sobie z wiatrem.

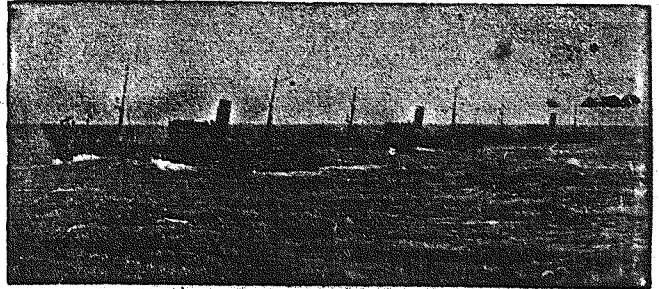
W chwili powstawania angielskiej polityki okrażania, kwestia Czech przysparzała wiele kłopotu. Ustęp 13 tego rozdziału omawia dokładniej tę sprawę. Naprzykład w dniu 23 marca angielski przedstawiciel rządowy w Izbie Gmin oświadczył, że Anglia nie spoztrzęga żadnego błędu w odpowiedzi monachijskiej.

Angielska polityka okrażania której charakter omawia ustęp C, rozpoczęła się w lutym r. 1939. W Polsce zauważono wtedy, że pogorszyły się stosunki niemiecko - polskie. W połowie marca Anglia rozbraiła na cały świat bezpodstawne pogłoski, że Niemcy mają zamiar wydać ultimatum skierowane do małych państw, że mają zamiar zainicjować je i że Anglia pragnie stworzyć europejski front przeciwko Niemcom. Polska otrzymała swe zależne pełnomocnictwo in blanco. Rumunia i Grecja zapewnienia gwarancji, Turcja włączyła do gniazda polityki okrażania. U-

Dokończenie na stronie czwartej

PIERWSZA PODRÓŻ WŁOSKIEGO OKRETU WOJENNEGO „LITTORIO”. Nowy okręt wojenny Italii „Littorio” odbył w tych dniach pierwszą próbą podróży, w czasie której osiągnął szybkość 30 mil na godzinę. Po „Vittorio Veneto”, okręt „Littorio” jest drugim wielkim okrętem wojennym Italii o pojemności 35.000 ton. Trzeci okręt, „Impero”, jak wiadomo, opuści niebawem dokł.

POSZUKIWACZE MIN PRZY PRACY. Ciężka i niebezpieczna praca spełniają niemieckie łodzie, poszukujące min. Ich czynność przydatna jest nie tylko Niemcom, ale i państwom neutralnym, których okręty mogą bezpiecznie odbywać podróży. — Ilustracja nasza przedstawia niemiecki poszukiwacz min przy pracy.

